

Domácí kompostování se žížalami

Vermikompostování (z latinského *vermis* – červ) je považováno některými odborníky za nejpokročilejší techniku kompostování. Jedná se o proces, při kterém dochází za pomoci žížal (kroužkovců) k přeměně organických surovin (bioodpadů) na suroviny podobné humusu nazývané vermicompost, někdy též biohumus.

S pojmem vermicompostování velmi úzce souvisí pojem „vermikultura“. Jedná se o proces chovu žížal, kdy cílem je dosáhnout optimálního, resp. maximálního nárustu počtu jedinců. Žížaly jsou buďto využívány přímo pro zpracovávání bioodpadů a produkci vermicompostu, kdy je cílem optimalizovat jejich počet a zajistit udržitelnou reprodukci, nebo jsou určeny k prodeji zákazníkům a v tomto případě jde vždy o dosažení maximální možné produkce žížal.

Pro účely vermicompostování je nejčastěji využíván druh *Eisenia fetida* nebo-li žížala hnojná. Žížala *Eisenia fetida* bývá řazena mezi speciálně vyšlechtěné druhy – kalifornské červené hybridy, které se velmi rychle množí a dokáží efektivně přeměňovat bioodpady na vermicompost. Jedinci dosahují při délce 5 až 8 cm hmotnosti asi 0,4 g. Tento druh je ceněn především z důvodu své extrémní odolnosti, vysoké míry adaptability, produktivnosti a plodnosti.

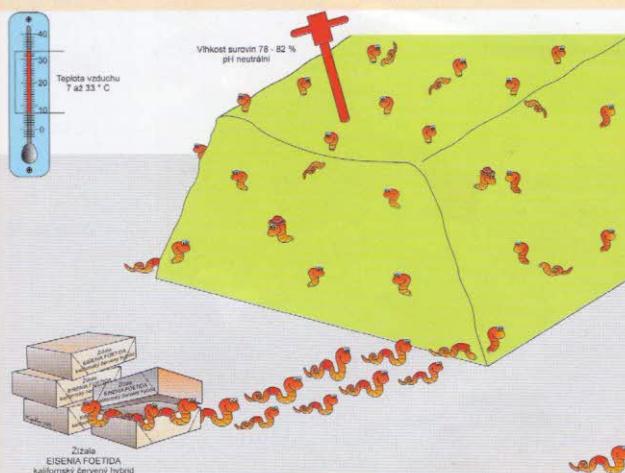
Jedincům žížaly je nutné zajistit optimální podmínky pro vermicompostování. Mezi ně patří zejména dostatečný přísun potravy – bioodpadů, vlhkost prostředí (resp. zpracováva-

ných surovin), míra provzdušnění, teplotní podmínky v prostředí výskytu žížal (přezívají v rozmezí teplot 0° až 40 °C), hodnota pH, obsah solí a další již méně důležité parametry.

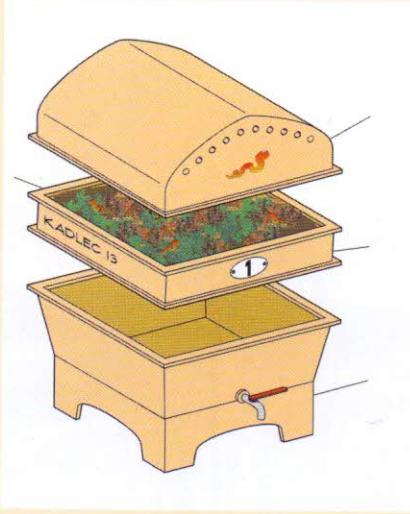
Kompostování v malém vermicompostéru je maloprodukční vermicompostování v uzavřené nádobě, které naleze uplatnění zejména v bytech a v kancelářích – proto jsou vermicompostéry označovány jako domácí. Vyrábí se ze dřeva nebo plastu, nejčastěji v patrovém provedení. Bioodpady z domácností jsou zpracovávány postupně v jednotlivých patrech vermicompostéru.

Domácí vermicompostér lze umístit na chodbu, na balkón, do garáže, dílny, kuchyně nebo do třídy ve škole či do kanceláře. Důležité je vždy zajistit pro žížaly optimální teplotu kolem 20 °C a správnou vlhkost zpracovávané-

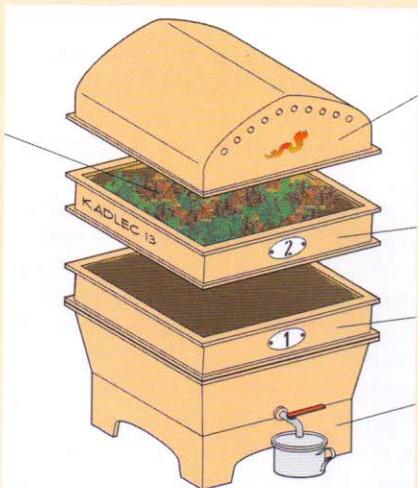

OPTIMÁLNÍ PODMÍNKY PRO VERMIKOMPOSTOVÁNÍ.

Postup kompostování v domácím vermicompostéru

NA PODSTAVEC VERMIKOMPOSTÉRU – ZÁSOBNÍK S KOHOUTEM NA ODVOD TEKUTINY, JE UMÍSTĚNO I. PATRO (NEJNÍŽÍ) VERMIKOMPOSTÉRU, DO KTERÉHO SE UMÍSTÍ PODESTÝLKA (TRÁVA, LISTÍ, ROZTRHANÝ A NAVLHČENÝ PAPÍR, RAŠELINA, HOBLINY NEBO KOKOSOVÉ VLÁKNO). NA PODESTÝLKU SE VLOŽÍ NÁSADA ŽÍŽAL A VHODNÉ KOUSKY BIOODPADŮ MENŠÍ NEŽ 5 CM.

PO NAPLNĚNÍ I. PATRA JE DO NĚJ PŘÍMO NA ZPRACOVÁVÁNÝ OBSAH VLOŽENO VÝŠI – II. PATRO, DO KTERÉHO SE ZAČNOU VKLÁDAT DALŠÍ BIOODPADY. JAKMILE ŽÍŽALY VŠECHNO V I. PATŘE ZPRACUJÍ (ASI 2 – 3 MĚSÍCE), ZANECHÁVÁJÍ HOTOVÝ VERMIKOMPOST A STĚHUJÍ SE VZHŮRU DO VÝŠŠÍHO PATRA.

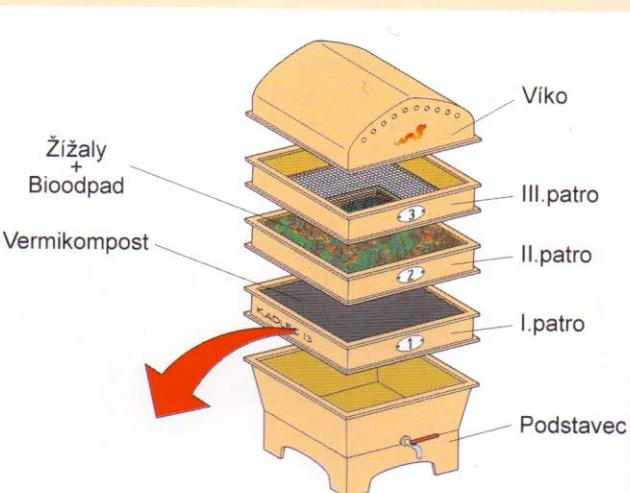
ho bioodpadu. V zimě je tedy nutné nenechávat vermicompostér venku bez izolace, v létě ho nevystavovat přímému slunci, aby nedocházelo k výparu vody a k přehřívání. Plocha dna nádoby se odvíjí od množství vermicompostovaného bioodpadu. Na 1 kg týdně je potřeba zhruba 0,2 m².

Žížaly ke svému životu potřebují dostatek vzduchu, proto je nutné při výběru nádoby dbát na to, aby byla dostatečně prostorná, ale ne příliš hluboká. Postačí rozměry (d x š x v) – (40 x 40 x 15) cm. Perforovaná dna jednotlivých nádob zajišťují odvod přebytečné tekutiny, volný pohyb žížal mezi jednotlivými patry a provzdušnění.

Jako podestýlka pro založení vermicompostovacího procesu v malém vermicompostéru jsou nejběžněji využívány – tráva, listí, roztrhaný a navlhčený papír, rašelina, hoblinky nebo kokosové vlákno. Volba nevhodné podestýlky může být příčinou špatného průběhu vermicompostovacího procesu. Přibývající bioodpady obsahují vodu a mohou zpomalit vermicompostovací proces a snížit množství žížal ve vermicompostéru. Nutné je tedy lůžko udržovat přiměřeně vlhké a provzdušněné.

Žížaly se krmí jednou až dvakrát týdně, 0,5 kg žížal zkonzumuje zhruba 0,25 kg bioodpadů denně. Počet žížal se zdvojnásobí přibližně za tři měsíce. Objem bioodpadu se postupně vermicompostováním zmenšuje na 1/3 až 1/4 původního objemu.

V dolní části vermicompostéru je zásobník s neděrovaným dnem a s vypouštěcím ventilem, kam je sváděna přebytečná tekutina z horních pater, odkud se může průběžně čerpat. Tato tekutina, obvykle označovaná jako „žížalí čaj“, je kapal-

PODLE MNOŽSTVÍ ZPRACOVÁVANÝCH BIOODPADŮ A NÁSADY ŽÍŽAL JE PO NAPLNĚNÍ II. PATRA PŘIDÁNO III. PATRO, SOUČASNĚ S JEHO PŘIDÁNÍM JE ODEBRÁNO PATRO S HOTOVÝM VERMIKOMPOSTEM (I. PATRO), KTERÉ JE VYPRÁZDNĚNO A JE PŘIPRAVENO PRO ZALOŽENÍ DALŠÍHO (OPĚT NEJVÝŠŠÍHO) PATRA PRO VKLÁDÁNÍ DALŠÍCH BIOODPADŮ. KOLOBĚH S ODEBÍRÁNÍM PATRA S HOTOVÝM VERMIKOMPOSTEM, JEHO VYPRÁZDNĚNÍM A PŘIDÁNÍM DO SESTAVY VERMIKOMPOSTÉRU JE NEUSTÁLE OPAKOVÁN BEZ NUTNOSTI PŘIDÁVÁNÍ NOVÉ NÁSADY ŽÍŽAL.

né hnojivo pro pokojové květiny i zahradu. Pro jeho aplikaci se doporučuje smíchat ho s vodou, nejlépe v poměru 1 : 9. Zásobník je třeba pravidelně čistit.

Pokud jde o krmení pro žížaly – přísun živin – je nutné často postupovat individuálně případ od případu. Přesto jsou některé skutečnosti již obecně známé. Některé suroviny vyžadují určitý způsob předúpravy – například „předkompostování“, jiné odpady musí být mechanicky upraveny – nadrceny (například tvrdé kartóny, větve), u odpadů z moře (například řasy) je nutné odstranit vyšší obsah solí, který je pro žížaly nežádoucí.

Mezi bioodpady, které jsou vhodné pro vermicompostování patří ovoce a zelenina, zbytky suchého pečiva, posečená tráva zavadlá, listí, rozdrcené skořápky od vajec, papír natrhaný, kávová sedlina – pro žížaly pochoutka, čajové sáčky, čajové lístky. Naopak mezi suroviny, kterými je lépe žížaly nekrmit, patří maso, mléčné výrobky, zbytky obsahující mastnotu a olej.

Násada žížal je pořizována na několikaleté období bez potřeby obnovy, čili se jedná na počátku zpracovávání bio-

odpadů vermicompostováním o jednorázové výdaje.

Pro představu jsou uvedeny ceny dvou forem nabízených násad pro vermicompostování:

A/ Násadu žížal do jednoho domácího vermicompostéru nabízí firma Ekodomov, o. s., za 302,- Kč.

B/ Orientační ceny většího množství násady kalifornských žížal pro maloodběratele, kterou uvádí firma FILIP, je při osobním odběru 20 kg za 500,- Kč, při zaslání expresní poštou 15 kg za 500,- Kč + poštovné.

Vermicompost získaný s pomocí žížal je považován za nejúčinnější organické hnojivo s obsahem až 17 % huminových kyselin v sušině. I z tohoto důvodu si vermicompostování, které představuje vhodnou technologii sloužící k přeměně bioodpadů na hodnotné hnojivo, pomalu nachází své místo u široké oddborné i laické veřejnosti.

Výsledky publikované v tomto článku vznikly díky finanční podpoře MZe v rámci řešení výzkumného projektu NAZV QI91C199 Optimalizace technologie faremního vermicompostování.

Ing. Petr PLÍVA, CSc.

Výzkumný ústav zemědělské techniky, v.v.i.

Ing. Aleš Hanč, Ph.D.,

Česká zemědělská univerzita v Praze

